

Leth Espensen: Jeg har bedt om Ordet i Anledning af, hvad det ærede Medlem, der nu satte sig, udtalte om Fortolkningen af Loven af 24. April 1896. Det ærede Medlem henvendte til den højtærede Indenrigsminister en Formaning om ikke at lade sig paavirke af mig. Jeg ved ikke, af hvilken Grund det ærede Medlem egentlig kom med denne Henvendelse til Indenrigsministeren. Jeg synes nemlig, at den højtærede Indenrigsminister i sine Udtalelser snarere tog Hensyn til det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) og det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) end til mig, idet han erkendte, at han efter de Undersøgelser, han havde foretaget, ikke kunde se rettere, end at jeg havde Ret, men at han netop af Hensyn til de to tidligere Ministre alligevel forbeholdt sig endnu nærmere at undersøge Sagen. Jeg synes, det er noget at sætte Sagen paa Hovedet, naar det ærede Medlem begynder at advare mod at tage Hensyn til mig.

Jeg maa for øvrigt sige til det ærede Medlem, at jeg staar med lige saa stor baade Pligt og Ret til at tale med om den Sag som det ærede Medlem, trods det, han har haft den under Behandling som Minister. Jeg staar som Repræsentant i Kreditforeningen og som Repræsentant og Ordfører for de mange, som ønske denne Sag gennemført, og jeg var i sin Tid Medlem af det Udvalg, hvis Arbejde det ærede Medlem omtalte, og jeg kan forsikre for, at jeg kender lige saa godt de Forhandlinger, der foregik den Gang, som det ærede Medlem, fordi jeg nemlig var med, hvad det ærede Medlem jo ikke var. Jeg har angaaende det rent juridiske Spørgsmaal henvendt mig til forskellige anerkendte, ansete Jurister, og de have uden Undtagelse givet min Fortolkning Ret. Det ærede Medlem har øjensynlig følt sig lidt trykket af Situationen, og det var vel derfor, han tog Ordet og vilde give en særlig Fortolkning og begynder at tale om Paavirkning. Jeg vil sige, at det ser mærkeligt ud, for det ærede Medlems eget Vedkommende, at netop han og det ærede Medlem fra Frederikssund nu finde denne Fortolkning, eftersom de i deres egne Embedshandlinger, den ene som Minister og den anden som Direktør for en Husmandskreditforening, netop have lavet det, som de efter deres egen Fortolkning overfor den jydsk Husmandskreditforening kaldte ulovligt. Der er nemlig, som jeg sagde forleden Dag, et Fortilfælde, hvor begge de Herrer have medvirket til at

skaffe en Kreditforening den Ret, vi andre nu forlange, og det er ikke af politiske Hensyn, vi gøre det, thi det blev enstemmig vedtaget af Generalforsamlingen, og der ere alle politiske Partier repræsenterede.

Jeg tror, at den ærede tidligere Minister godt kunde have ladet være med at komme med den Slags Hentydninger, og idet jeg for øvrigt takker den højtærede Indenrigsminister for hans Udtalelser, vil jeg sige, at jeg er ganske vis paa, at de ville blive modtagne med meget stor Interesse af store Dele af Befolkningen i alle politiske Lejre. Jeg vil haabe, at han fremdeles vil blive ved at sige: Jeg vil undersøge Sagen først, inden jeg tager mit Standpunkt. Det tror jeg netop er Modsætningen til det, der skete tidligere; da tog man Hensyn. Hver Gang jeg havde med den Sag at gøre, blev der spurgt, hvad har den og den sagt, og hvad mener den og den. Fra allerførst af blev hele Svaret dikteret efter Ønske af Kreditforeningens Direktion i Viborg, og Sagen blev ikke nøje undersøgt, som den nuværende Indenrigsminister vil gøre. Den Gang kom Undersøgelsen først bagefter, da man skulde til at forsvare det Svar, man havde givet.

Berntsen: Det ærede Medlem bebrejder mig, at jeg har kastet Ordet „politiske Hensyn“ ind i denne Debat. Men det var jo det ærede Medlem selv, der begyndte dermed, idet han undskyldte mig — det var meget smukt af ham — med, at det var af politiske Hensyn, jeg havde truffet min Afgørelse. (Afbrydelse af *Leth Espensen*). Ja, det ærede Medlem kan slet ikke huske, hvad han siger, for han siger saa meget, og det er ikke altid saa vel overlagt. Jeg haaber ogsaa, at den ærede Indenrigsminister vil bedømme de Forhold, her foreligge, rent objektivt, og hvis den højtærede Minister, som det jo synes, mener, at Loven er uklar, er der en Vej at gaa, og det er at gøre den tydeligere ved et nyt Lovforslag, der retter de Mangler, som mulig kunne være til Stede. Jeg har ikke blot taget Hensyn til, hvad jeg mente stod i Loven, men ogsaa til, hvad der blev sagt af den ærede Indenrigsminister, som forelagde Mæglingsforslaget, og af den ærede Ordfører, som motiverede det her i Tinget, og under Hensyn til det har jeg truffet min Afgørelse og ikke af nogen som helst anden Grund.

Naar det ærede Medlem saa henviser